

баджийтѣ и заставането му начело на едно тайно д-во „комитетъ“ за „народни работи“, накарва сливенскитѣ чорбаджии и гръкомани да му намѣрятъ слабото място и да го прѣдадатъ на турските власти. Въ Сливенъ е боравилъ тогава всесилниятъ и уменъ аенинъ *Taxirъ-ага*. Казало му се, че Селимински е „опасенъ човѣкъ“ и че трѣбвало нѣкакъ си да се затрие. Тахиръ-ага безъ да познава жертвата си, съгласилъ се.¹⁾ Единъ денъ накарва да му го доведатъ, и за да го изпита почва съ разговори. Тахиръ-ага скоро се намѣрилъ въ чудо, тѣй като „отпрѣдѣлъ“ му стоялъ човѣкъ, каквъто той не е срѣщалъ прѣзъ цѣлия си животъ“, още повече че чуялъ отъ устата му, какво вѣнъ отъ Турция, Анадолъ и Московията, имало и други „ябани“ и „мемлекети“. Тахиръ-ага останалъ тѣй възхитенъ отъ Селимински, че го задържалъ на обѣдъ у себе си, за да чуе отъ него какво има по свѣта, а особно се удивилъ, че Селимински излѣзалъ по-„баскънъ“ (надминалъ) по арабския езикъ отъ писара му Х. Молла. Селимински, разбира се, не е знаелъ за какво е билъ повиканъ при Тахиръ-ага, но послѣдниятъ намѣрилъ, че прѣдложението на чорбаджийтѣ е глупаво и съ думитѣ, че „такъвъ човѣкъ трѣба и на българи и на турци“, пусналъ го на свобода.

И тѣй, Селимински още съ идването си въ града (1825 г.), се сбира съ млади и по-интелигентни сливенци, повечето отъ които сѫ били търговци и занаятчии, и между тѣхната срѣда основава „тайно братство“. То е първо по рода си въ България. Като благотворително отначало, обѣрнало се по-послѣ въ зародишъ на *първия български революционен комитетъ*.

Това тайно братство е имало слѣдния *уставъ*:

1. Членоветѣ на братството взаимно се грижатъ за своята безопасност при всѣки случай.
  2. Покровителствува сирачетата на умрѣлите членове.
  3. Укрѣпяватъ материалното състояние и доброто име на членоветѣ чрезъ взаимна помощъ.
  4. Членоветѣ внасятъ редовно своите парични помощи въ общата каса.
  5. Нови членове не се приематъ безъ общо одобрение на братството.
  6. Ако нѣкой членъ издаде нѣкая тайна на братството, веднага се изключва и другите вече не го поздравяватъ.
- „Цѣльта на това братство, забѣлѣзва Селимински, бѣше да изцѣри обществото отъ разни заразителни язви и го упложи къмъ подобрене положението на града.²⁾ Основа-

¹⁾ Тия подробности разправя пакъ Дѣдо Нойко.

²⁾ Запис. I, 12.